

BEWAAR HET PAND

UITGAVE TOT BEVORDERING VAN DE HANDHAVING DER OUDE GEREFORMEERDE BEGINSELEN

Opgewekt tot een nieuw leven

Romeinen 6:1-14

Geliefden,

In een plechtig, heilig uur (voor de meesten van ons is het al vele jaren geleden, want het was het uur van onze doop) is voor ons gebeden in de samenkomst van de gemeente: "Wij bidden U, bij Uw grondeloze barmhartigheid, dat Gij dit kind (en dat was u en jij en ik), dat Gij dit kind genadiglijk wilt aanzien, en door Uw Heilige Geest Uw Zoon Jezus Christus inlijven; opdat het met Hem in Zijn dood begraven worde, en met Hem moge opstaan in een nieuw leven." En vervolgens: "opdat het dit leven (hetwelk toch niet anders is dan een gestadige dood) om Uwentwil getroost, verlate en ten laatsten dage voor de rechterstoel van Christus, Uw Zoon, zonder verschrikken moge verschijnen, door Hem, onze Heere Jezus Christus, Die met U en de Heilige Geest, één enig God, leeft en regeert in eeuwigheid. Amen." Is het niet aangrijpend, ontroerend? Dat er toen reeds een beroep werd gedaan op de grondeloze barmhartigheid van de almachtige en eeuwige God, dat Hij ons genadig zou willen aanzien en ons door Zijn Heilige Geest in Christus, Zijn Zoon, zou willen inlijven, opdat we met Christus zouden mogen opstaan tot een nieuw leven. Tot een nieuw leven! Want dit leven, waarin we geboren werden, is niet anders dan een gestadige dood.

Wanneer in Zondag 17 gevraagd wordt: Wat nut ons de opstanding van Christus?, dan luidt het antwoord: Ten eerste heeft Hij door Zijn opstanding de dood overwonnen, opdat Hij ons de gerechtigheid, die Hij door Zijn dood ons verworven had, kon deelachtig maken. Ten andere worden wij door Zijn kracht opgewekt tot een nieuw leven. Ten derde is ons de

opstanding van Christus een zeker pand van onze zalige opstanding.

Let wel: er is voor ons gebeden in het uur van onze doop, of wij met Christus mogen *opstaan* tot een nieuw leven. En in zondag 17 wordt beleden als nut van de opstanding van Christus, dat wij door Zijn kracht worden *opgewekt* tot een nieuw leven. Opstaan en opgewekt worden. We voelen het onderscheid. *Opstaan* is actief handelen. *Opgewekt worden* is passief ondergaan. Nietwaar? We zijn vanmorgen allemaal opgestaan. Dat deden we zelf. Misschien zijn we wel eerst gewekt, wakker gemaakt. Hetzij door een wekker of door een ander. Opstaan en opgewekt worden. Wanneer wij dit nu op Christus betrekken, dan mogen we zeggen: de Vader heeft Hem opgewekt op de Paasmorgen. Petrus zegt in Zijn pinksterrede: "En de Vorst des Levens hebt gij gedood, Welken God opgewekt heeft uit de doden, waarvan wij getuigen zijn." De Vader heeft Zijn Zoon opgewekt, voor Hem het graf ontsloten, Hem van alle rechtsvervolging ontslagen. Aan Gods heilig recht was voldaan. Daarvan had de Vader al getuigd in het scheuren van het voorhangsel en het openen van de graven op de Goede Vrijdag. Maar toen verkeerde Christus nog in de staat des doods, dus in de vernedering. Maar op de paasmorgen wekt de Vader Hem op uit de doden. En daarmee zet de Vader het zegel op de kruisverdiensten van Zijn Zoon. Opdat wij zouden weten dat in Hem de dood het pleit heeft verloren, en dat door Hem leven en gerechtigheid zijn aangebracht, die Hij nu kan uitdelen, deelachtig maken aan Zijn uitverkoren bruidskerk.

Christus is gestorven om onze zonden en opgewekt om onze rechtvaardig-

making. Opgewekt door de Vader, Die het rantsoen, de losprijs, door Zijn Zoon betaald, aanvaardt.

Maar de Zoon Zelf stond op uit de dood op de paasmorgen in de bewustheid van Zijn Goddelijke kracht, in het besef, dat Zijn werk, Zijn verzoeningswerk gedaan was en Zijn rantsoen volkomen. Toen rees Hij uit het graf door eigen kracht, want Hij was God, bekleed met macht. Had Hij het Zelf niet gezegd: breek deze tempel af, en Ik zal hem in drie dagen weder opbouwen?

De Vader wekt Christus op, Die dan Zelf opstaat door eigen kracht. Welnu, gaat dat nu ook op in het leven van Gods kinderen? Door Christus opgewekt worden en dan zelf opstaan tot een nieuw leven? O nee, dat laatste niet! We moeten wel door Christus opgewekt worden, maar om dan ook door Zijn kracht op te staan tot een nieuw leven.

We moeten opgewekt worden tot een nieuw leven. Ja, dat is onmisbaar nodig. Immers, ons leven, dat wij van nature leven, is geen echt, geen waarachtig leven. Het is niet anders dan een gestadige dood. We zijn er wel, we bestaan wel, maar we leven niet echt. Want we bestaan los van God, in Wiens gemeenschap alleen het leven is. De staat, waarin we van nature leven, is een *doodstaat*. En het kan goed zijn om daarop alle nadruk te leggen. Niet, omdat het zo gewichtig, zwaar-orthodox is. Maar omdat het zo huiveringwekkend waar is. En wie hier scheef gaat, trekt alles scheef en komt bedrogen uit. Want dan krijgen we God niet nodig als de God van volkomen zaligheid en we krijgen Christus niet nodig als de volkomen Zaligmaker. En dan met alle nadruk op dat *volkomen*!

Wij zijn van nature in geestelijke zin dood. En dan dood in samenhang met de zonde. Dood *door* de misdaden en de zonden, zegt de apostel in Efeze 2. We kunnen ook vertalen: dood *krach-*

tens de zonden en misdaden. De mens is dood door de zonden. Hij zondigt zich als het ware aldoor dood. De mens is van nature geestelijk dood: Maar die geestelijke dood is wel een werkzame dood. Een dood-zijn, dat zich openbaart in zondigen, in misdadigheid, in ongeloof, in vijandschap. Het verstand is verduisterd. Wij kennen van nature God niet meer. Geen verstand van God en goddelijke zaken. Onze wil is verkeerd. We missen het vermogen om het goede te willen. Onze Dordtse Leerregels zeggen dan ook, dat onze wil dood is. Een dode wil, dat is een wil, die de dood wil, die de vijandschap van onze natuur wil, die wil-zijn-wat-wij-zijn: vijanden van God en de naaste. Daarom kan God zeggen, en Hij zegt het ook! - gijlieden hebt niet gewild. Dat is nu een dode wil: het is een wil van vijandschap.

Zo geliefden, zijn wij door de zonde geworden. Zo hebben wij ons door de zonde gemaakt. En nu kunnen wij onszelf nooit van die doodstaat bevrijden. En we willen het ook niet, want wij doen de zonde met lust en wij haten God. Er is van onze kant uit

geen enkele beweging in de richting van God. Alleen maar van God af. Al verder van God af. En als God het niet verhoedt, gaat dat doodsproces door tot in de eindeloze eeuwigheid. Als God het niet verhoedt...

Maar hoor dan: Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Dien, Die geen zonde gekend noch gedaan heeft, heeft God zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden zijn rechtvaardigheid Gods in Hem. Aan Christus is het loon der zonde uitbetaald. De dood in al zijn verschrikking. Hij is de dood ingegaan. Maar Hij heeft overwinnend de dood uitgestorven. Hij heeft satan, de geweldhebber des doods de kop vermorzeld en zo over alle doodsmachten getriumfeerd. Daar is een levende Christus! O, als Hij er toch eens niet was.

Er zou voor ons geen enkele verwachting zijn dan de nachtdonkere ondergang in de eeuwige dood. Maar: Gode zij eeuwig dank: Hij is er, Die de dood heeft overwonnen. Hij heeft het leven verworven, dat de dood voor eeuwig achter zich heeft, dat door de dood niet meer kan worden aangetast. En door Zijn Woord en Geest gaat Hij dat leven bedienen, deelachtig maken, toepassen aan en uitwerken in zondaarsharten en zondaarslevens.

Hij spreekt: Ik leef, en gij zult leven! Het wonder gebeurt: doden gaan horen de stem van de Zone Gods, en zij, die Zijn stem gehoord hebben, gaan leven. De Heilige Geest, Die het neemt uit Christus, wekt zondaren op tot een nieuw leven. Harde harten worden verbrijzeld en zachtgemaakt door de liefde Gods. O, als dat wonder aan en in ons wordt verheerlijkt, dan kunnen we het in de dood niet meer uithouden. Konden we tot nog toe misschien heel rechtzinnig spreken over onze doodstaat, nu krijgen we er pas echt last van. Onze dood wordt onze schuld. Onze zonden en misdaden, waardoor we onze eigen dood bewerkten, worden ons bitter. Opgewekt tot een nieuw leven! Door de opstandingskracht van de levende Christus. Opgewekt door de Heilige Geest, die ook de Geest der wedergeboorte is.

Opgewekt tot een nieuw leven. Daar roept er één in het verborgen: O God, weest mij, zondaar, genadig! Opgewekt tot een nieuw leven! De zonde tegen een goeddoend God

wordt als schuld ervaren en beleden. 'k Wil mijn misdaan, die U tergen, niet verbergen; ik bedek voor U die niet! 'k Ben, door Uwe wet te schenden, krom van lenden, vol van druk benauwd van hart. Heere, ik ben niet waard dat Gij onder mijn dak, dat Gij in mijn hart zoudt inkomen. Ik ben het niet waard en ik heb geen recht. Alleen maar strafwaardig, vloekwaardig! Maar zie: in die weg van verootmoediging, van ontdekking en verbrijzeling doet de Heilige Geest het geloof opbloeien dat heerlijkheid ziet in Christus, als de Man van smarten, als de schuld-verzoenende Borg, maar dan ook als de overwonnende Paaskoning. O, dan wordt Hij zo noodzakelijk, maar ook zo gepast en beminlijk! En zalig, wanneer de Heilige Geest onze begerige, verlangende ziel zo overreedt, dat alle dammen en dijken van wantrouwen en ongeloof worden doorbroken, om ons onbedongen in het geloof te laten zinken op Christus en Zijn volbracht werk. Om in en door Hem Gods vaderlijke gunst te smaken. Opgewekt tot een nieuw leven! Leven voor rekening van Hem, Die de rekening heeft betaald tot de laatste penning! Nu ken ik de waarheid, zo diep als gewis: dat Christus alleen mijn gerechtigheid is. O, we verstaan het toch, geliefden, dat het hier gaat om de rechtvaardiging van de zondaar, als een goddeloze in zichzelf, uit louter genade, om de verdienste van Christus' wil. Maar dat is niet het enige, en ook niet het laatste! Want die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook geheiligd. Opgewekt uit de geestelijke doodstaat tot een nieuw leven door de kracht van de levende Christus. maar nu ook door diezelfde kracht van de levende Christus *opstaan* in een nieuw leven. Want het zal ons duidelijk zijn, dat de dood van de ziel niet volkomen is opgeheven in de eerste levendmakinge daad Gods, in de verbinding met Christus. Immers, dan zou er geen doorgaande en voortgaande levendmaking nodig zijn. En die is maar al te zeer nodig. De zondaar, opgewekt uit zijn geestelijke doodstaat, is tweemens geworden. Het is waar: de oude mens, de zonde-mens, het vlees heeft in de wedergeboorte wel de doodsteek ontvangen. En de brug naar het verleden is voorgoed opgehaald. De oude mens is wel gekruisigd, maar nog niet dood. En wat doet hij zich nog gelden in het leven van Gods kinderen. O ja. We horen de apostel roemen: ik leef, doch niet meer ik, maar christus leeft

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk
verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter, Ds. A. van Heteren en Ds. D. Slagboom.

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Copie voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" opzenden naar: Ds. A. van Heteren, Bruijgomstraat 2, 4251 EP Werendam. Telefoon 01835-1113.

ADMINISTRATIE:

A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a/d Rijn, tel. 01720-74202, postrek. 70.43.50 t.n.v. de administrateur van "Bewaar het Pand" te Alphen a/d Rijn.

Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar.

Advertenties f 0,60 per mm met een kolombreedte van 6 cm. Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

in mij! Zo zijn wij der zonde dood en Gode levende door Christus Jezus, onze Heere! Maar dezelfde apostel vindt deze wet in zich: als ik het goede wil doen, ligt het kwade mij bij. Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar de inwendige mens; maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen van het lichaam dezes doods? Voelen we de spanning, de strijd, het zuchten, het hunkeren van de apostel doorklinken in zijn klacht: wie zal mij verlossen van het lichaam dezes doods, van mijn bedorven bestaan? Gelukkig: het is geen klacht, geen vraag in de ruimte. Wie zal mij verlossen? De apostel heeft het antwoord gereed: Ik dank God, door Jezus Christus, onze heere! Hij, Die Zijn goed werk in hem begonnen is, zal het ook afmaken. In Hem, Die voorgestreden en overwonnen heeft, is ook zijn overwinning gewaarborgd. Maar hij is er nog niet. Hij dient wel met het gemoed de wet Gods, maar met het vlees toch nog de wet der zonde. En zo kan het en zo mag het toch niet blijven? Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij in dezelve leven? Onze oude mens is toch met Christus gekruisigd, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen?

Door de kracht van Christus opgewekt tot een nieuw leven, moet het oude leven, de oude mens, moet het vlees de dood in. En daarom strijden de strijd des geloofs, die de eer van God tot inzet heeft. Strijden tegen de drie aartsvijanden van allen die de Heere vrezen. Vromelijk strijden tegen satan, wereld en eigen vlees. Strijden in de kracht van de levende Christus, Die Zijn kracht in onze zwakheid wil volbrengen. Als ik zwak ben, dan ben ik machtig. Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft.

Niet, dat ik het alrede gegrepen heb of alrede volmaakt ben, maar ik jaar ernaar of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik van Christus' wege ook gegrepen ben. Eén ding doe ik, vergettende hetgeen achter is en mij strekkende naar hetgeen vóór is, jaag ik naar het wit, tot de prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus.

Door de kracht van de opgestane Christus *opgewekt* tot een nieuw leven, maar nu ook door diezelfde

kracht van de levende Christus *opstaan* in een nieuw leven. Dagelijks struikelen in vele, dagelijks vallen, telkens weer onderliggen in de strijd. Helaas, ja! Kennen we het? Kennen we het, juist omdat we opgewekt werden tot een nieuw leven? De Heere willen dienen en het toch niet kunnen, zoals Hij het waard is? Zijn eer willen grootmaken en toch er zelf telkens weer tussen te zitten en eigen eer zoeken? Wat een verdriet! En het grootste verdriet is nog dat er zo vaak geen verdriet is. Maar komt, vaak zo moedeloze strijders, zouden we elkaar maar niet opwekken om ons hart opwaarts te verheffen, waar Christus is. Hij houdt Zijn strijdend volk in het oog, en Hij houdt ze vast en Hij voert ze tot de overwinning. Gij Heer' alleen, Gij zijt Verwinnaar in de strijd, en *geeft* Uw volk de zegen. En een wolk van getuigen is rondom ons, die in dezelfde loopbaan gelopen en dezelfde strijd gestreden hebben, maar die nu volmaakt delen in de overwinning van de Overste Leidsman en Voleinder des geloofs. En zouden we het de vijanden dan maar niet toeroepen: verblijdt u niet over mij, o mijn vijanden! wanneer ik gevallen ben, zal ik weder opstaan; en wanneer ik in duisternis zal gezeten zijn, zal de Heere mij een licht zijn!

Ik ga eindigen. Geliefden, ouderen en jongeren, geldt het van ons: opgewekt tot een nieuw leven door de kracht van Christus' opstanding? Mochten we al met Christus opstaan in een nieuw leven? Het werd voor ons gebeden in het uur van onze Doop. En toen heeft de drieënige Verbondsgod Zijn verbondsbeloften aan ons voorhoofd betekend en verzegeld. Leerden we al op die beloften pleiten omdat het ons om de vervulling van die beloften is te doen geworden. Werd de Heere voor ons al het allerhoogst en eeuwig goed. Kregen we lust om Hem te vrezen en in Zijn wegen te wandelen. Of gaat het alles nog langs u heen? En uw godsdienst blijft nog beperkt tot het vormelijke, het uitwendige? O, ga zo niet verder. Val de Heere te voet, nu het nog heden is! Weet het: er is een levende Christus. Eens kwam Hij naar deze aarde om te zoeken en zalig te maken, wat verloren was. En Hij is vandaag nog Dezelfde. Het is Zijn liefste werk om zalig te maken.

En tenslotte: dode zondaar, en dodig kind des Heeren: Moge de wekroep van Pasen in uw ziel doorklinken door de kracht van de Heilige Geest: "Ontwaakt, gij die slaapt, en staat op

uit de doden; en Christus zal over u lichten."

Ds. M. Vlietstra.

Van de administratie

We mogen dit keer doorgeven dat we 7 nieuwe abonnees konden inboeken, waarvan de meeste werden opgegeven door kerkeraden, die hun jonggehuwde leden een gratis jaarabonnement op ons blad geven. Heel hartelijk dank en ter navolging.

Aan giften ontvingen we f 249,50. Ook hiervoor onze hartelijke dank.

In het nummer van 8 april j.l. wilden we het bankrekeningnummer van de school in Dundas doorgeven, helaas werd dit niet vermeld. Hierbij dan alsnog de tennaamstelling en het banknummer:

Rehoboth Chr. School Society Dundas, Bankrekening no. 34.13.58.053 van de Rabobank te Alphen a.d. Rijn. Het gironummer van de bank is 43984.

Adm. Bewaar het Pand: A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a.d. Rijn, tel. 01720-74202, giro 704350.

Van de redactie

De ontmoetingsdag in het kerkgebouw van Sliedrecht-C. ligt weer achter ons. We zijn de kerkeraad van Sliedrecht-C. erkentelijk voor het opnieuw mogen gebruiken van het kerkgebouw. Ook de kosten en die hem helpen zeggen wij van harte dank voor de goede zorgen.

De dag werd geopend door Ds. A. van Heteren. Hij liet zingen Psalm 73:12, las Johannes 11:16-26, vroeg een zegen over deze dag en sprak over Johannes 11:25 en 26 over "De Levensvorst."

Tijdens het zingen van Psalm 73:13 en 14 werd er gecollecteerd.

Vervolgens sprak Ds. M. Vlietstra. Hij las Romeinen 6:1-14 en sprak over "Opgewekt tot een nieuw leven." Na gebed werd gezongen Psalm 119:25, 30 en 88.

Vervolgens brak de pauze aan waarin velen elkaar weer ontmoetten en met elkaar spraken.

De middagsamenkomst werd geopend door Ds. M. v.d. Sluys. Hij liet zingen Psalm 77:4 en 7, ging voor in gebed, las Johannes 3:1-16 en sprak over Johannes 3:16, de tekst waar Ds. Beekhuis in Urk enkele uren voor zijn

overlijden over gesproken heeft. Na het zingen van Psalm 16:5 beklom Ds. J.P. Boiten de preekstoel. Hij las 1 Samuël 7:27-36 en sprak over 1 Samuël 7:30 deze woorden: "Die Mij eren zal Ik eren."

Na het spreken werd gezongen Psalm 113:1, 3 en 4 en werd er gecollec-

teerd. Ds. M.C. Tanis sprak het slotwoord. De tekst was Openbaring 22:21.

De ontmoetingsdag werd besloten met gebed en het zingen van Psalm 122:3. We mochten een goede dag met elkaar hebben.

AvH.

Openingswoord ontmoetingsdag Bewaar het Pand

De ontmoetingsdag werd geopend door Ds. A. van Heteren. Gezongen werd Psalm 73:12, gelezen werd Johannes 11:16-27 en er werd een zegen gevraagd over deze dag.

Allen werden hartelijk welkom gezeten. Uit diverse landstroken waren er weer samengekomen. Aandacht werd gevraagd voor de tafels in de hal van de kerk waar handtekeningen gezet konden worden tegen de wijziging van de wet op de lijkbezorging. Niet dat het van het getal handtekeningen te verwachten zou zijn, maar wel dient onze hand te doen wat zij vindt om te doen.

Vervolgens werd naar voren gebracht hoe in ons midden bevestigd is geworden dat het leven maar een damp is en dat de dood ieder uur wenkt. Onze vriend en broeder Ds. Beekhuis, die de middagsamenkomst zou openen, is plotseling overleden en naar wij mogen geloven mag hij nu volmaakt dienen. Dit overdenkend werden wij geleid naar Johannes 11:25 en 26 waar we Gods Woord aldus lezen:

"Jezus zeide tot haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven. En een iegelijk die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in der eeuwigheid. Geloof jij dat?"

We willen nadenken over: DE LEVENSVORST.

Met de hulp des Heeren en onder inwachting van Zijn zegen willen wij stilstaan bij twee gedachten:

1. Wie Hij is. 2. Wat Hij geeft.

1. Wie Hij is

We komen meerdere malen in het evangelie naar de beschrijving van Johannes de uitdrukking "Ik ben" tegen. We denken aan het volgende: Ik ben het Brood des levens. Ik ben de Deur. Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Ik ben de Wijnstok.

Wat krijgt dat rijke betekenis voor hen die ontdekt worden aan hun honger

dat Christus het Brood des levens is. Wat een rijk evangelie voor hen die het gaan leren dat zij de deur in Adam toegesloten hebben, dat Christus de Deur is. Waar van de mens uit geen deur meer is heeft het Gode behaagd in Zijn Zoon een deur te ontsluiten. De Zone Gods is afgedaald op deze lage aarde, Hij is de helse smarten ingegaan om voor Zijn Kerk opening van de hemeldeur te verwerven. Welk een rijkdom in de woorden "Ik ben de Weg" voor een volk dat het gaat leren dat alle wegen door eigen schuld zijn afgesloten. Wat krijgt het ook betekenis voor hen die het gaan leren dat zij de leugen zijn toegevalen dat Christus de Waarheid is. Een rijk evangelie voor des doodsschuldigen dat Christus het Leven is.

In onze tekst staat dat Christus de Opstanding is. Hij is aan de andere zijde van het graf opgestaan. Hij is opgestaan om nooit meer in de dood terug te keren. Anderen die opgewekt werden, zoals het dochttertje van Jairus, de jongeling van Nain en ook Lazarus, moesten opnieuw sterven. Maar Christus is opgestaan om nooit meer in de dood terug te keren. Hij is de Opstanding. Hij doet opstaan tot een nieuw leven. Hij bewerkt de wedergeboorte door Woord en Geest. We hebben ook hieraan te denken dat allen die gestorven zijn op de dag van de wederkomst zullen opgewekt worden uit het graf of uit de zee, of vanuit welke plaats dan ook.

Voor wie geeft het troost en biedt het uitzicht dat Christus de Opstanding is. Dat is troostrijk en bemoedigend voor gevallen mensenkinderen. Niet voor hen die geen oog hebben voor hun diepe val.

Ook niet voor hen die denken dat zij overeind staan. Wel voor gevallenen die zichzelf niet meer kunnen oprichten. De Opgestane doet opstaan tot een nieuw leven en een nieuwe gehoorzaamheid. Christus heeft de dood overwonnen.

2. Wat Hij geeft

De Zaligmaker spreekt het uit tot Martha: "Die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven." Voor het ware leven is de geloofsverbinding met Christus nodig. Dat geloof is geen prestatie van de zijde van de mens. Het ware geloof is een gave van God. "Die in Mij gelooft zal leven". Hij zal blijven leven. Hij behoudt het leven dwars door de dood heen. Hij behoudt het leven tot over de jongste dag heen. Want hij deelt in het eeuwige leven. Die in den Zoon gelooft die heeft het eeuwige leven, maar die den Zoon ongehoorzaam is, de toorn Gods blijft op hem.

Dit geldt Lazarus en dit geldt de ganse Kerk des Heeren. "Die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven." Al is een kind des Heeren dan naar het lichaam gestorven, toch leeft hij voort. De tijdelijke dood ontnemt hem het eeuwige leven niet.

"En een iegelijk die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in der eeuwigheid. Geloof jij dat?" "En een iegelijk die leeft" dat ziet op de kinderen Gods in dit leven. "En in Mij gelooft, zal niet sterven". Naar de oorspronkelijk taal staat er eigenlijk dat zo iemand zeer zeker niet zal sterven. Het zal beslist niet gebeuren. Hij zal nooit de eeuwige dood sterven. Het sterven betekent voor Gods kind een afsterven van de zonde. De tijd zal komen dat ziel en lichaam herenigd zullen worden.

Na Pasen worden er nog steeds graven gedolven. Wat is het erg dood te zijn en te blijven in de zonden als wereldling. Het is erger wanneer dit van kerkmensen moet gelden. Ondanks de herdenking van de opstanding van Christus nog dood in de zonden en de misdaden. Het is nog erger te denken het ware leven deelachtig te zijn terwijl men nog overal buiten staat.

Het is noodzakelijk te gaan zien dat we van nature in het zondegraf liggen. Waar de dood wordt ingeleefd en gesmeekt wordt om leven, wekt de Levensvorst tot leven, naar het welbehagen Gods.

Laten we mogen bedenken dat voor de Almachtige niets te wonderlijk is. Lazarus lag al vier dagen in het graf. Menselijk gesproken uitgesloten dat hij er levend uit zou komen. Maar de Heere spreekt en het is er, Hij gebiedt en het staat er. Lazarus is opgewekt en uit het graf uitgegaan.

Wat een rijke gedachte ligt hier in. Ook al ligt iemand al 20, 40 of zelfs 80 jaren in het graf van de zonde, voor

de Heere is niets te wonderlijk. In Adam voor de dood gekozen. Christus is gekomen op deze aarde en heeft het leven afgelegd om het leven voor de Zijnen te verwerven.

Maar nu komt het wel aan op het ware zaligmakende geloof. Een historisch, tijd- of wondergeloof is tekort. Het ware geloof is noodzakelijk om te delen in het eeuwige leven. Dat leven

wordt gewekt door den Heere, Hij houdt dat leven in stand en zal dat leven volmaken.

Gezongen werd Psalm 73:13 en 14 en de gelegenheid werd geboden door middel van de collecte de uitgave van Bewaar het Pand voor de zeer lage prijs van f 10,- per jaar te kunnen voortzetten.

Ds. A. van Heteren.

Opening middagsamenkomst

Waarom?

Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, omdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Joh. 3:16.

Deze tekstwoorden zijn de laatste waar ds. P. Beekhuis in zijn leven over gepreikt heeft. Daar hij bij de opening van de middagvergadering zou hebben gesproken hebben we deze laatste woorden ter overdenking gekozen. Enkele kernachtige gezegden van hem willen wij hieronder "aanhalen".

Waarom heeft de Koning van de Kerk deze dienaar ons zo vroeg ontnomen? Zijn vriend en broeder te Broeksterwoude schreef: *Nog maar 57 jaar. Zo jong al een kroon te ontvangen. Hij moet bij de hemel bemind zijn geweest, dat hij ons niet langer gegund werd.*

Is het in Gods toorn als Hij ons een getrouwe dienaar ontnemt? Is het ons tot droefheid dat wij geen recht meer op zijn prediking hadden? Doorzoekt onze ziel de reden waarom God de tegenheden ons in zulke mate zond? Is het vanwege de zonden van het kerkelijke leven? Is het omdat wij hoe langer hoe meer het pand kwijt raken? Laten we met de vele vragen bij het licht van de tekst tot inkeer mogen komen. Wat ons ook in dienaren van het Woord ontnomen wordt, de Heere heeft ons in Zijn liefde Zijn levende Woord nog gegeven.

Wie ontvangt die liefde Gods? Ten diepste zijn het de verkorenen ten leven die in de goddelijke liefde zullen delen. Voor de grondlegging der wereld zijn ze in de Vrederaad door de Vader aan de Zoon gegeven. Maar God heeft dat eeuwige besluit terstond na de val bekend gemaakt en beloofd dat Hij Zijn Zoon zou geven in deze wereld. En de eeuwen door heeft Hij dat Woord herhaald. In deze belofte

heeft God Zijn Zoon gegeven. Aan wie?

Aan de wereld. Dat is de wereld die voor de val als een sieraad uit Gods hand was voortgekomen. Maar door de zonde is "de kosmos tot een chaos" geworden. Aan die vijandige, doodschuldige wereld beloofde God Zijn Zoon te zenden. Die liefde van God wordt niet opgewekt door medelijden tot de mens. De verkiezende liefde van de Vader vindt geen redenen in de mens. Er is enkel vijandschap bij de mens. Dan is het wonder alleen maar te groter dat God Zijn Zoon aan vijanden schenkt.

Wanneer wij vrienden liefhebben dan geven wij veel aan hen. Maar het wonder van de goddelijke liefde is dat Hij aan vijanden alles geeft wat zij missen. Verkiezende liefde is "geven-de liefde van de Vader".

Het is niet zo dat God Zijn liefde aan mensen gunt die dat zo graag willen ontvangen. "Het is tegenwoordig heel anders. De kerk zit vol goede mensen. Maar vrije genade kan men niet verdragen. Dan stapten men op naar een andere kerk. Kerken genoeg".

Maar "de werkende liefde van de Heilige Geest" werkt niet de kerk uit. Integendeel. "Het Woord veroordeelt, maar toch voelt men zich aangetrokken tot dat Woord". Dan wordt gebeden: Gun leven aan mijn ziel. Wanneer God Zijn liefde gunt, dan wil dat zeggen dat God Zijn liefde ook daadwerkelijk in het hart geeft van vijanden.

Bij het ontvangen van deze liefde heeft toen een dichter de volgende regels geschreven: *Waarom hebt Gij mij verkoren? Waarom was 't op mij gemunt. Daar er duizenden gaan verloren. Die Gij geen ontferming gunt; Schoon Gij ruim zo grote zonden. Hebt in mij als hun gevonden.*

Waarom kan God die liefde aan vijanden schenken? Als wij iets aan een ander geven, dan willen wij toch er zelf ook nog van genieten. Maar God

de Zoon geeft Zichzelf over in de dood voor vijanden. Alleen omdat in deze weg van recht en genade "de verdienende liefde van de Zoon" verheerlijkt zou worden.

Daarom "is in de hemel Zijn plaats leeg geworden en was er op aarde geen plaats". Nu zal een zondaar niet in de liefde Gods kunnen delen zonder de kennis aan het recht Gods. De Heere wil ons er bij bepalen te moeten sterven en zo niet te kunnen sterven als wij geboren zijn. Opdat er een buigen en roepen zou komen of er nog een weg is om die welverdiende straf te ontgaan en weder tot genade te komen.

"Er is een juridisch element in de bekering tot God". Er komt een besef dat wij voor God verloren liggen. En dat God geen onrecht zou doen als wij zouden verloren gaan. "Door recht verdoemd, door recht verzoend".

Wanneer de Heere dan van uit die dood geestelijk levend maakt komt het tot een kennen van de zonde. "Tegenwoordig is men zo gauw zondaar. Dan dekt men alles toe en klaar ben je. Maar zo gaat het niet". De grondtekst spreekt nimmer maar over een ieder die gelooft, maar over die geloven, dat is wanneer het geloof in de beoefening is en werkzaam is. Dat is dat men van zichzelf wordt afgebracht en de rijkdom gaat zien die buiten de mens ligt. En hoe zal ik daar deel aan krijgen?

Door diezelfde "werkende liefde van de Heilige Geest". Hij geeft kennis aan de noodzakelijkheid van de Borg voor uw zonden. Hij doet belijden dat zo'n Middelaar gepast is voor de zonden. Hij schenkt het vertrouwen in het dierbare bloed van de Zaligmaker van zondaren. "Adam niet geleerd, Christus niet begeerd". Voor schuldenaren is er een schuldovernemende Borg. Wanneer op deze wijze het werk van de Drieënige God verheerlijkt wordt in het leven van een zondaar, dan doet de dichter dat eindigen in God.

Daarom moest Uw Geest mij trekken, Om de vrijheid en de kracht, Van Uw liefde' aan mij te ontdekken, Daar ik jammerlijk versmacht, Ongezuiverd, onverbonden, Lag te sterven aan mijn wonden. Mij moest Uwe Geest bewerken, Om mij, die was blind en doof, Mijnen wanstaat te doen merken, En de heilmaai, door 't geloof, En het aangeboon erbarmen, In Uw Zoon te doen omarmen.

"Soli Deo Gloria"

M. v.d. Sluys.

Verontrustende ontwikkelingen (II)

Het is niet overdreven om te zeggen dat de godsdienstvrijheid in ons vaderland wordt bedreigd. Wat is er namelijk aan de hand? Minister C.I. Dales heeft gesteld dat de vrijheid van godsdienst, ook in de Schriftuitleg, moet voldoen aan de wet. Wanneer de Bijbel iets zegt dat in strijd is met de Nederlandse wet, mag dit niet meer zo gesteld worden.

Bezerende Schriftuitleg verboden

Tijdens het 75-jarig jubileum van de Bond van Nederlandse Predikanten heeft Ds. C. Blenk een vraag gesteld aan minister Dales. In haar antwoord heeft de minister gesteld dat een Schriftuitleg die anderen schaadt, verboden moet worden. Zij heeft uitgesproken dat de grens van de Schriftuitleg ondermeer ligt bij het discrimineren van mensen die een levenspartner kiezen van hetzelfde geslacht. Dat is een vorm van Schriftuitleg die anderen schendt, aldus de minister. Dat kan niet langer in haar ogen. Als de wet gelijke behandeling in het Staatsblad is verschenen, is dat verboden. Is dit niet een zeer verontrustende ontwikkeling? Mag de overheid gaan bepalen wat de Schrift nog wel en wat de Schrift niet meer mag betekenen in het dagelijkse leven en voor de onderlinge verhoudingen? Zien wij hier geen duidelijke bedreiging van de godsdienstvrijheid?

Zo mogelijk nog verontrustender was het dat de ongeveer vijfhonderd predikanten en hun partners spontaan applaudiseerden na de reactie van de minister op de vraag van Ds. Blenk. Uit dat applaus spreekt geen afkeuring. Dat applaus kunnen wij niet anders uitleggen dan instemming met datgene wat door de minister werd te berde gebracht. Dit applaus is een teken aan de wand. We zeggen het niet uit leedvermaak of uit de hoogte, maar zover zijn kerken, die voortgekomen zijn uit de reformatie, weggezonden.

Bezerende Schriftuitleg verboden

De kerken hoeven zich niet door de overheid te laten voorschrijven wat de Schrift al of niet zegt in concrete situaties. De regering heeft niet te bepalen wat de Schrift in bepaalde omstandigheden betekent. De Schrift zelf is duidelijk. Zij is haar eigen Uitlegster. Het is de Heilige Geest Die in al de waar-

heid leidt. Die laat zien wat de Bijbel betekent. Geen mensenkind heeft daar zeggenschap over. Er mag niet over de Schrift geheerst worden door de overheid. Het gezag en de betekenis van de Schrift mag niet door de overheid aan banden worden gelegd. Het is niet zo dat de regering bepaalde Schriftgedeelten als achterhaald en verouderd mag beschouwen en daarom de kerken verbieden deze Schriftgedeelten te laten spreken. De Heere eist van de kerken, van Zijn dienaren, dat de ganse Heilige Schrift wordt uitgelegd en wordt toegepast op het denken en handelen ook in deze tijd. De mens mag nimmer gaan heersen over de Schrift, maar hij dient zich te onderwerpen aan de Schrift. De Heere eist dat het gehele Woord Gods gepredikt wordt. Ook die gedeelten die haaks staan op het tegenwoordige denken en levensgevoel. Dan ontkom je niet aan een zogenaamde bezerende prediking. De Schrift veroordeelt immers de mens in zijn totale verdorvenheid en zondigheid. Het blijft gelden wat staat in 1 Tim. 3:16 "Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing die in de rechtvaardigheid is." De Bijbel dient dus ook tot bestraffing en overtuiging. Zij dient tot verbetering van het leven en van kwade zeden. In zekere zin is de Schrift altijd bezerend. De zondaar wordt immers in zijn overtredingen en onreinheid "bezeerd", getekend als een des doodsschuldige. Maar het doel is dat er heling, genezing, bekering zou komen.

Bezerende Schriftuitleg gestraft

Het is geen nieuwe zaak dat de overheid een bepaalde vorm van Schriftuitleg gaat bestraffen. We vinden dit al in de Bijbel opgetekend. Ik denk in dit verband aan Johannes de Doper. Hij heeft het Woord Gods eerlijk gepredikt en concreet toegepast naar de overheid toe. Hij heeft laten horen wat het zevende gebod betekent. Johannes had Herodes erop gewezen dat hij niet gehuwd mocht zijn met de huisvrouw van zijn broeder. Duidelijk had Johannes het uitgesproken: "Het is u niet geoorloofd de huisvrouw uw broeders te hebben." Dat kostte hem zijn vrijheid, hij werd in de gevangenis geworpen. Herodias, de onwettige vrouw van Herodes,

zinde op de dood van Johannes de Doper. Op de verjaardag van Herodes heeft de dochter van Herodias op de woorden van Herodias het hoofd van Johannes de Doper geëist. Het heeft Johannes de Doper dus het leven gekost op deze aarde. Hij is onthoofd geworden en zo in een ogenblik tijds in de hemelse heerlijkheid opgenomen.

Onder de regering van verscheidene romeinse keizers heeft het christenen niet alleen de vrijheid maar ook het leven gekost toen zij in de praktijk van het leven de keizer weigerden te vereren als een god. Zij handelden naar het eerste gebod: "Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben." Zij weigerden wierook te offeren aan de keizer.

Bezerende Schriftuitleg gezegend

We zien in het leven van koning David dat een zogenaamde bezerende Schriftuitleg gezegend is geworden. Nathan heeft het eerlijk mogen en moeten zeggen tot David, nadat hij het zevende en zesde gebod had overtreden: "Gij zijt die man." Iets wat geen enkele koning zich in die dagen zou laten gezeggen heeft David zich wel laten gezeggen. De Heere is er in meegekomen, zodat David in de schuld gebracht werd. Hij werd schuldenaar voor God en heeft de zonde mogen belijden en bewenen en vergeving mogen ontvangen. Het boek der Psalmen legt hier getuigenis van af. Allen die de Heere mogen vrezen weten van een ontdekkende, schuldigstellende, zogenaamde bezerende prediking in hun leven. Maar zij zijn er de Heere erkentelijk voor dat zij eerlijk werden behandeld in de prediking. Zij werden schuldenaar voor God en leerden om genade smeken en vergeving begeren. Zij werden "bezeerd" om geheeld te worden. De Heere heeft het wonder van de waarachtige bekering willen werken.

Wat hebben de kerken te doen in onze tijd? Wat hebben Gods knechten te doen als een bepaalde vorm van Schriftuitleg wordt verboden? Zij hebben Gode meer gehoorzaam te zijn dan de mensen. Daar is gebed voor nodig. Gebed om kracht en standvastigheid. Gebed om bewogenheid en liefde. Gebed om de uitbreiding van Gods Koninkrijk. Al zou er dan boete en veroordeling op staan, wat zou het rijk zijn als een eerlijke, ontdekkende, schuldigstellende, bezerende prediking gezegend zou worden. Er zij gebed voor overheid en onderdanen.

De Heere werke nog wonderen in ons vaderland en heilige de door Hem geboden Schriftuitleg aan het hart.

O vorsten, wilt de wet der wijsheid horen,

Eer gij God Zelf en Zijn Gezalfde hoont;

O rechters, tot den stoel der eer gekoren,

Verdraagt Zijn tucht, die u Zijn liefde toont.

uit Psalm 2:5 (berijmd)

Ds. A. van Heteren.

In gesprek met Comrie (6)

Hoe denkt men in het algemeen over de geloofsvereniging met Christus?

Het merendeel van de mensen leeft zonder God en ernstige gedachten omtrent de dienst van God. Hun ziel is niet verenigd met Christus, maar met hun zondige weg, begeerte, vermaak en gezelschap. Hoe hun onsterfelijke ziel behouden zal worden, daarover denken ze niet. Ik geloof, dat als ik zou vragen: Wat denkt u van deze geloofsvereniging met Christus? dat velen zouden moeten zeggen: Ik begrijp dat niet, ik heb er nog nooit over in gezeten of ik met Christus verenigd ben. Maar wat zijn zij, die omtrent het belangrijkste van het leven zorgeloos zijn, ongelukkig. Zonder de vereniging met Christus immers zullen ze nooit zalig worden. Maar zoals ze zijn, zullen ze buiten God en Christus blijven en eeuwig verloren gaan.

Wel zijn er die nu en dan van de noodzaak van deze vereniging met Christus oppervlakkig overtuigd worden. Zij willen echter hun zondendienst niet opzeggen. Ze willen liever Jezus en de vereniging met Hem laten varen, dan het genot van de zonde missen. Wat een dwaze keus! Jezus minder dan onze begeerte achten! Het leven verwerpen en de dood aangrijpen. En dat voor zo'n kortstondig genot van iets, waarop hier al beschuldiging en hierna wroeging zal volgen. Velen zijn er die met deze waarheid de spot drijven, hetzij in het openbaar of bedekt. De geloofsvereniging met Christus en degenen die daarvoor uitkomen, worden als iets vreemds beschouwd. Er zou dus veel meer op de vereniging met Christus aangedrongen moeten worden. Maar hoe gaat het? Men vindt het voldoende enige zonden te ontdekken en enige plichten voor te schrijven, zonder de zondaar te confronteren met zijn verloren staat en de noodzaak met Christus verenigd te worden.

Velen die onder het Evangelie leven, geloven dat zij met Christus verenigd zijn, omdat zij een zeker besef hebben

van Christus en Zijn gerechtigheid. Hebben zij nu werkelijk ook deel aan Christus?

Er zijn mensen die inderdaad een verandering in hun leven ondervonden hebben. Zij leefden in de zonden maar kregen te zien dat het loon op de zonde de dood is. Zij hebben er droefheid over gekregen. De zonden hebben zij beleden voor God. Zij waken nu ook tegen de zonden. Hun geweten is ontwaakt. Toch zullen zij daarop niet bouwen. Zij beseffen dat een ontwaakt geweten grote kracht heeft en dat een bijna-christen nog geen echte christen is.

Zij zeggen: "Ik heb in mijn droefheid over mijn zonden geleerd dat er een Jezus is. Die heb ik aangenomen en daarom geloof ik, dat ik met Hem verenigd ben". Toch moeten zij weten dat er een groot onderscheid is tussen de voorstelling van een zaak en die zaak zelf. Tussen een zekere bevatting van Jezus en Zijn werk en het gelovig aannemen van Jezus Zelf. Ik geloof dat velen die dit niet zuiver onderscheiden, zichzelf bedriegen. Er zijn namelijk veel mensen, die een zekere algemene overtuiging gehad hebben, waardoor zij over hun geestelijke staat bezorgd geworden zijn. Zij mijden en vlieden nu de zonde. Bidden ernstig om verlost te worden. Voegen zich bij Gods volk en vragen naar de weg.

Zij beginnen het Woord te onderzoeken en hebben ook zin daarin. Zo

doende krijgen zij een zekere bevatting van het Woord. Zij ervaren echter dat hun benauwdheid en verlegenheid door hun bidden, lezen en strijden tegen de zonde niet verdreven kan worden. Zij beginnen nu te begrijpen dat Jezus een eeuwige gerechtigheid heeft aangebracht en beginnen zich vervolgens op deze waarheid van het Evangelie te verlaten. Wanneer zij dan nog niet van hun benauwdheid verlost worden, herhalen zij dit werk. Zij beginnen nu hoe langer hoe meer hun rust te krijgen en denken dat zij nu ware gelovigen zijn. Zij rusten toch op niets anders dan de door Christus aangebrachte gerechtigheid!

Is het niet zo met velen, die onder het Evangelie leven, gesteld? Toch ligt in hun activiteit niets dat de natuurlijke overtuiging van het geweten te boven gaat. Niets dat meer is dan een historisch geloof, een louter verstandelijke bevatting van het Evangelie. Daarom dient een ieder, die niet graag bedrogen wil worden, zichzelf nauwkeurig af te vragen: Heb ik mij met een bepaalde voorstelling van Jezus of met Christus Zelf, door de werking van de Heilige Geest verenigd? Je kunt een verstandelijke bevatting van Jezus hebben en Hem toch missen. Hem niet kennen. Maar als u met Christus Zelf verenigd bent, dan zult u behouden worden.

Iemand kan immers van horen zeggen een bepaalde voorstelling hebben van een persoon en toch hem, als hij zelf aanwezig zou zijn, niet herkennen. De Joden hadden een zekere voorstelling van de Messias, maar toen Hij in hun midden geopenbaard werd, kenden zij Hem niet. Zij verwierpen Hem. Het is te vrezen dat het met velen zo gelegen is. Daarom bid ik u, dat u hiermee eerlijk om wilt gaan.

v.d. Meij.

Apeldoornse Dogmatiek (6)

De openbaring (B)

Openbaring in de Schrift

Terecht benadrukt de A.D. dat menselijke ervaringen zondermeer geen vaste grond kunnen zijn voor het christelijk geloof. De Schrift is voor de kerk meer dan de optelsom van de ervaringen met God.

Echte theologie begint met luisteren naar wat God Zelf in Zijn beschreven Woord ons heeft te zeggen. Daarmee begon ook het geloofsleven van Abram, de vader van alle gelovigen.

God verscheen d.i. openbaarde Zich aan Abram.

In die openbaring gaat het ten diepste om God Zelf. Het gaat om de roem van Zijn heilige Naam. De openbaring is theo-centrisch: God staat in het middelpunt. Hij openbaart verborgenheden (Grieks: *mustèria*). Als Hij de verborgenheid van de godzaligheid openbaart (1 Timotheüs 3:16) betekent dat nog niet dat wij dat mysterie dan ook begrepen hebben. Het heilgeheim dat God geopenbaard heeft,

blijft een mysterie, dus ondoorgrondelijk. In Zijn openbaring gaat het ten diepste om de openbaring van de Vader door de Zoon. Niemand kent de Vader dan de Zoon en die het de Zoon wil openbaren (Mattheüs 11:27).

Maar omgekeerd is ook waar. De Vader is het die de Zoon als de Christus, de Zoon van de levende God, openbaart in het hart van de gelovigen. We denken aan de belijdenis van Petrus in Caesarea Philippi (Mattheüs 16:16, 17).

De openbaring geschiedt niet alleen door het Woord maar ook door Gods daden. In het Hebreeuws betekent "dabar" zowel woord als daad. God geeft Zich te kennen (Woord) en tegelijk doet Hij Zich gelden (daad).

Zo doorloopt de openbaring ook een geschiedenis. God heeft niet alles ineens gezegd en gedaan. Wel is de openbaring in de persoon en het werk van Christus tot een hoogtepunt gekomen. In Hem is de openbaring Gods volkomen en definitief. God heeft Zich in Hem uitgesproken (39). Hij heeft Zijn laatste Woord echter nog niet gesproken. Er is bij de gelovigen een uitzien naar de openbaring van de Heere Jezus Christus (1 Korinthe 1:7). Tenslotte zal de kennis Gods volmaakt zijn, als zij Hem zien zullen van aangezicht tot aangezicht.

Openbaring in de kerkgeschiedenis

Het grote doel van de openbaring is dat wij God zouden kennen (Johannes 17:3). Die kennis Gods moet niet theoretisch opgevat worden. Dat is het grote bezwaar van de A.D. tegen de Roomse theologie van Thomas van Aquino en het eerste Vaticaanse Concilie van 1869. In de omschrijving van het geloof door Rome wordt de nadruk gelegd op het verstandelijk voor-waar-houden van wat God geopenbaard heeft. De Reformatie heeft een meer persoonlijke opvatting van openbaring en geloof. Luther zei: In Zijn openbaring spreekt God de mens aan, om hem te doen ontdekken hoe hij is tegenover God en Wie God is voor hem. Heel belangrijk voor de Reformatie was de gedachte dat God Zich in Christus heeft geopenbaard. Zonder Hem, zegt Luther, zien wij alleen maar een toornige en verschrikkelijke Rechter. Christus is de weerspiegeling van het hart van de Vader, anders gezegd: Zonder Christus geen zuivere kennis van God. Zonder Hem geen kennis van de Vader. Maar, aldus Luther, zonder openbaring door de Heilige Geest ook geen kennis van

Christus. Calvijn zegt: God is in Zichzelf onzienlijk, niet alleen voor onze ogen maar ook voor de menselijke geest. Hij wordt alleen in Christus ons bekend. Hij past Zich aan in Zijn openbaring aan ons geringe bevattingsvermogen. Hij praat als een voedster met een kind. In Zijn openbaring, Zijn Woord, vernedert Hij Zich. Hij daalt tot ons af. Daarbij benadrukt Calvijn ook heel sterk dat in het verstaan van die openbaring, vooral de Heilige Geest de hand heeft. Hij is "de inwendige Leermeester". Door Zijn verlichting in het hart ontsluit Hij de toegang voor het Woord.

Openbaring en verlichting

De gereformeerde theologie, zegt professor Van Genderen op p. 52, schrijft het op bijbelse gronden aan de Heilige Geest toe, om de mens tot geloof en gehoorzaamheid te brengen. Mag je nu dit werk van de Heilige Geest ook "openbaring" noemen, een openbaring in ruimere zin? Dr. H. Bavinck meent van wel. Van Genderen gebruikt hier liever het woord "verlichting" (illuminatie). Dit in aansluiting bij het Nieuwe Testament. "God Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting (!) der kennis van de heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus", aldus de apostel Paulus in 2 Korinthe 4:6.

De persoonlijke openbaring wordt inderdaad als "verlichting" omschreven in het Nieuwe Testament. Maar Paulus zegt ook in Galaten 1:16 dat het God behaagd heeft Zijn Zoon in Hem te "openbaren"? Maar hoe het ook zij, als we er maar van doordrongen zijn dat hoe volkomen God Zich in Zijn Woord geopenbaard heeft, de persoonlijke kennis van God noodzakelijk is. Ons kerkelijk leven is niet gediend met een prediking die alleen maar rationele weergave is van een objectieve openbaring, maar met een die aandringt op persoonlijke doorleving van die openbaring door de Heilige Geest. Anders zouden we wel eens heel spoedig aan de misère van de moderne theologie kunnen vervallen. Hoe kon in zo'n korte tijd het getij in de Gereformeerde Kerk keren van orthodox naar vrijzinnig? Is het niet omdat de beleving van het Woord van de openbaring gemist werd? Dan zijn we een opengebroken stad, zonder muur. Maar anderzijds: voor velen is net als bij moderne theologen, als Kuitert, de openbaring niet meer dan ervaring. Echter alles wat wij ervaren, is nog geen openbaring. Alle bevinding is nog geen kennis Gods. Wij hebben de ervaring te toetsen aan de openbaring. Als dat vergeten wordt, glijdt rechts in het zelfde moeras weg als links. De openbaring Gods is meer dan mijn ervaring.

v.d.Meij.

Voor de jeugd

De Samaritaanse vrouw (15)

"De vrouw zeide tot Hem: "Heere, ik zie, dat Gij een profeet zijt"

Joh. 4:19

Beste jongelui,

De Samaritaanse vrouw was door de Heere Jezus ontdekt. Daar was maar een enkel woord voor nodig. Wij denken soms dat daar een hele preek voor nodig is. Ja, soms meer dan een preek. Nu is het waar dat het ontdekkende werk een doorgaande zaak is. Dat wil zeggen: Een mens moet steeds weer en steeds meer ontdekt worden. Om zichzelf door en door te leren kennen, daar is een heel leven voor nodig. En dan is het nog de vraag of men zichzelf tot op de bodem van z'n bestaan heeft leren kennen. Ieder, die met het ware ontdekkende werk van Gods Geest te maken heeft gekregen, komt er achter dat hij een "ondoorgrondelijk" bestaan heeft. Er komen steeds

weer nieuwe dingen voor de dag. Waar men eerder geen erg in had, komt zo van lieverlede boven water. Men gaat dan de zonde zien als "zonden zonder tal, en zonden overal".

Doch om te beginnen is er maar een enkel woord voor nodig. Zo hier bij die Samaritaanse. De Heere had tot haar gezegd: Gij hebt met waarheid gesproken, dat de man, waar je nu mee samenleeft, je man niet is. Je bent er niet wettig mee getrouwd. Dat dit steeds meer voorkomende zaken zijn, daar hebben we de vorige keer al op gewezen. Het lijkt mij niet overbodig daar nog even aan te herinneren. Want het zijn geen zaken, die alleen buiten de kerken voorkomen. Want het komt ook in de kerken voor. Men gaat het dan eerst eens "proberen", of men wel bij elkander past, om dan later met elkander nog te gaan trouwen, als b.v.

de geboorte van een kind zich begint aan te dienen. Dat men dan buiten de weg van het huwelijk te ver gegaan is, daar behoeven, dacht ik, niet veel woorden aan te worden besteed. Ik vertelde eens op catechisatie aan een groep grotere meisjes het volgende: Als jullie zouden mogen kiezen tussen een nieuwe auto en een tweedehandse, welke zou je dan kiezen? Het antwoord luidde eenparig: Een nieuwe natuurlijk! Mijn antwoord was toen: Dan moeten jullie zorgen dat je geen tweedehandse wordt. Ze begonnen allemaal zodanig te reageren, dat men heel goed begreep wat ik bedoelde. En ik denk dat mijn lezers het ook wel zullen begrijpen.

Ik weet dat er in deze tijd heel veel vragen zijn. Een mens blijft een mens. Toch dienen we hier niet te vragen, naar wat mensen voorschrijven, doch wat wil de Heere. Hij zegt duidelijk: Het is niet goed dat de mens alleen zij. En ook: Het is beter te trouwen dan te branden. Namelijk van begeerlijkheid. Ik herinner mij ook nog, het is al jaren geleden, dat er voorlichtingsdagen gegeven werden aan recruten, dat zijn jongens die op moesten komen om hun militaire dienstplicht te vervullen. Je werd dan voorgelicht door een legerpredikant, die iets over zijn werk vertelde. Ook door een officier, die je probeerde duidelijk te maken wat er als militair van je werd verwacht. Tenslotte kwam er ook nog een arts aan het woord, die dan vooral waarschuwde tegen de publieke vrouwen, die voor jonge mensen zich zeer aantrekkelijk kunnen voordoen, ze in verleiding brengen, met alle ellendige gevolgen van dien. Aan het eind mochten er dan schriftelijke vragen worden gesteld op seksueel gebied. Er was toen een jongen, die vroeg: als je met je meisje staat te vrijen en je kunt je niet meer houden, wat moet je dan doen? Het antwoord dat hem gegeven werd, vergeet ik nooit, en daarom wil ik het maar doorgeven. Mogelijk dat deze of gene er mee gediend is. De arts, die begrip toonde, zeide: Als het zo is dat je je niet meer houden kunt, dan moet je zeggen: "Ik houd zoveel van je, dat ik gauw naar huis ga". Liefde zoekt niet te beschadigen, maar te behouden. Dat is ook te bewaren voor allerlei ellende die een "verplicht huwelijk" met zich meebrengt. "Veilig vrijen", is een reclame-woord geworden. Wat daar mee bedoeld wordt, behoeft echt niet te worden gevraagd. Want de nodige voorbe-

hoedsmiddelen zijn al via de automaat te verkrijgen. Doch wie er gebruik van maakt, gaat wel geschonden door het leven. Een biddend leven is ten deze het beste leven. Te bidden namelijk om bewaard te blijven voor de genegenheid en gelegenheid. Dat zijn twee zaken, die, als ze samengaan, het een mens, die nog eerlijk zoekt te leven, het heel moeilijk kunnen maken. Ik kom ten deze misschien wel wat ouderwets over. Doch liever ouderwets, dan de deur open te zetten, waardoor zo velen een leven vol ellende tegemoet gaan. Verder genoeg hierover.

De vrouw was met een enkel woord ontdekt. Dat geeft zij duidelijk te kennen door het antwoord dat zij aan Jezus geeft: "Heere, ik zie, dat Gij een profeet zijt". Er zijn mensen, schriftverklaarders, die denken dat de vrouw door dit antwoord, haar Gespreksgeenoot, op een zijspoor wil brengen. Het lijkt er wel op. Want op de zaak zelf, die Jezus haar had aangewezen, gaat zij niet in. Althans, zo lijkt het. Doch de werkelijkheid is anders. Zij gaat niet weg. Zij wordt ook niet kwaad, zoals te verwachten zou kunnen zijn, zo in de zin van: Wat heb jij met mijn leven te maken, ik zal toch zelf wel uitmaken, hoe ik leven wil. Waar bemoei je je eigenlijk mee, ik wil je groeten. Op deze wijze had zij zich hooghartig van "Jezus", Die zij als zodanig nog niet kende, af kunnen maken. Hoevelen zijn er niet, die het zo doen, als ze op hun zonden worden gewezen. Zonden zijn in het oog van de massa geen zonde meer. Zonde is bij velen een "vies" woord. Daar moet je niet over praten. Dat moet de wereld uit.

Ik geloof dat het bij die vrouw veeleer zo geweest is, namelijk dat het ontdekkende woord van de Heere Jezus, gepaard ging met een wonder. Zijn naam is Wonderlijk. Zijn doen is ook wonderlijk. Want zonder dat die vrouw het nog onder woorden kon brengen, was het toch bij haar gebeurd. Mogelijk vragen jullie: Wat is dat voor een wonder geweest? Heel eenvoudig. Haar ogen waren geopend. Zij "ziet" dat Hij een Profeet is. Dat had zij eerder niet gezien. Eerder zag zij in Hem niets anders dan een verachte Jood. Nu ziet zij in Hem een Profeet! Zij zag dit hier aan, dat Hij in beginsel Zijn profetisch werk aan haar verheerlijkte. Wat is eigenlijk het werk van de profeten? Zij moesten voor alle dingen, de zonden bekend

maken. Zij mochten het volk niet sparen. Denk maar aan de oud-testamentische profeten, die spraken door de Geest van Christus. Het was hun speciale opdracht, het volk hun zonden bekend te maken. En de ware profeten deden dat ook. Zij legden de wonden bloot. Het waren geen zachte medicijnmeesters. Die waren er wel. Valse profeten! Die spraken tot het volk zachte dingen. Het volk hoorde dat gaarne. Wij zeggen wel eens: De wereld wil bedrogen zijn. Een kerkmens wil dat ook. Vergis je niet. Men spreekt dan van "Vrede, vrede, en geen gevaar". Alles is in orde. Als je maar een beetje godsdienstig bent, dan is het wel in orde. Als je niet al te grof leeft, behoef je je geen zorg te maken. Het komt wel goed. Je gelooft toch niet dat al die mensen verloren gaan. Enz. Zo werd er gesproken door velen in het Oude Testament, en ook in de dagen van Jezus. En dat geslacht van de valse profeten (leraars, dominees) is nog niet uitgestorven. Men is dan in de ogen van veel mensen "getapt". Onze dominee, zo zegt men dan, neemt het niet zo nauw. En ik geloof ook niet dat je het zo nauw moet nemen. Duizenden laten zich bedriegen. De gewetens worden gesust. En men maakt rustig de reis naar de eeuwigheid, terwijl men zich aan het eind voor eeuwig bedrogen zal zien uitkomen. Van ellende wil men niet horen. Doch als men geen ellende kent, hoe zal men ooit begeren "verlost" te worden? Die gezond zijn hebben de medicijnmeester niet van node, maar die ziek zijn. Nu weet ik natuurlijk ook wel, dat er mensen zijn, die dit voor 100% onderschrijven. Zij vervallen in een ander uiterste. Zij zijn "dood", en zij blijven daar rustig onder. Terwijl men van de beleving, dat men "dood" is, in het minst niets weet. Men leeft even rustig, als degenen die zogenaamd "vals" gerust zijn. Die door Gods Geest worden bearbeid, worden heilig onrustig gemaakt. Zij gaan het leven zoeken buiten zichzelf.

Doch ik moet weer gaan eindigen, in de hoop, ook dit artikel niet voor niets geschreven te hebben.

Tussen haakjes: Heb jij al een abonnee opgegeven voor Bewaar het Pand? Zo niet, doe het dan haastig. Een kado van een waardevol blad voor slechts f 10,-, dat is toch niet te veel?

Julie aller vriend

Ds. H.C. v.d. Ent.

Haamstede conferentie 1993

De 9e Haamstede-conferentie zal dit jaar D.V. op 31 augustus, 1 en 2 september weer in de TALMA-HOEVE te Garderen worden gehouden.

De conferentie heeft tot doel theologen door middel van lezingen toe te rusten vanuit de beginselen van de Reformatie en de Nadere Reformatie. De volgende sprekers hopen het woord te voeren: Ds. D. Rietdijk (Moerkapelle), Drs. J.A. de Koeijer (Baarn), Drs. M.A. van den Berg (Groot-Ammers), Ds. A. Beens (Urk), de heer J.H. Mauritz (Kamerik) en Ds. P. den Butter (Driebergen).

De opening zal dit keer geschieden door Ds. K. ten Klooster (Putten).

De deelname staat open voor predikanten, evangelisten, leraren godsdienst, alsmede voor studenten, die zich voorbereiden op de dienst des Woords. Tijdens de avondvergaderingen zijn ook ambtsdragers welkom. Verwacht wordt, dat de doelstelling van de conferentie wordt onderschreven.

Voor eventuele inlichtingen kan men zich wenden tot Ds. K. ten Klooster te Putten (tel. 03418-57500) of Ds. C.G. Vreugdenhil te Lelystad (tel. 03200-44342).

Pinksterappèl

D.V. 31 mei Tweede Pinksterdag in de Ned. Herv. Kerk, Kerkstraat te Weesp. **Thema: JIJ EN DE KERK.**

Opening: Ds. J.M. Viergever.

Sprekers:

Ds. W. van Sorge: Gedoopt in de kerk.
Ds. J. van Amstel: Gekozen tegen de kerk.
Ds. P.D.J. Buys: Gewonnen voor de kerk.

Aanvang 's middags om 14.30 uur en 's avonds om 19.00 uur.

In het verenigingsgebouw naast de kerk zijn tegen betaling consumpties verkrijgbaar.

Boekbesprekingen

David Koole, **EEN GOD, EEN GELOOF, EEN PREDIKING, EEN KERK**, 159 blz., f 18,75, uitgeverij Steunpunt.

De ondertitel luidt: "Een bezinning op het christelijk geloof en de kerkelijke praktijk." Op eenvoudige wijze en

Overweldigend was het medeleven na het plotseling overlijden van mijn innig geliefde man, mijn schoonzoon, onze broer, zwager en oom

PIETER BEEKHUIS

Predikant van de
Christelijke Gereformeerde Kerk
te Rotterdam-Kralingen.

Daar het ons onmogelijk is om iedereen persoonlijk te bedanken, willen wij dit graag langs deze weg doen.

H.B. Beekhuis-Bevelander
en verdere familie.

Rotterdam, mei 1993.

ongetwijfeld goed bedoeld stelt de schrijver vele onderwerpen op zijn eigen wijze aan de orde. Hij schrijft ondermeer over uitverkiezing, verbond, zichtbare en onzichtbare kerk, de ware kerk als verbondsgemeente, de prediking, toeëigening des heils en de verschillen tussen Nederlandse kerken. Kritische vragen worden gesteld aan diverse kerkverbanden in ons vaderland.

B. Florijn, **Ontsloten verleden**, 96 blz., f 18,50, uitgeverij de Groot Goudriaan, Kampen.

Dit boekje bevat een weerslag van persoonlijke herinneringen van de schrijver aan ds. E. du Marchie van Voorthuysen. Iets ervan willen wij noemen. Op blz. 60 lezen wij dat wel gezegd is dat de predikant geen strijdbaar held was. Hij was inderdaad beminlijk, te voornaam en te beschaafd om iemand opzettelijk te kwetsen. Maar op de preekstoel kende hij geen vrienden, en zag hij geen vijanden. Wie de overledene gekend en beluisterd heeft zal zeker interesse hebben voor dit boekje waarin ook personen als ds. Van der Poel, ds. Koster, Marigje Mellegers en Pieter de Gast ter sprake komen.

AvH.

Vakantie op Texel

Gezelligheid, rust, activiteit, ontspanning...
U vindt het allemaal op Texel.
Bel ons en reserveer een bungalow of stacaravan voor uw vakantie in eigen sfeer!

vakantieoord
De Verrassing
Oosterend, 02220-18391

LEDENADMINISTRATIE

MELITE
speciaal voor kerken

Gezinskaarten

Gemeentegids

Automatisch jaaroverzicht

Vraag inlichtingen of demonstraties

ARCHIPEL INFORMATICA bv

Programmatuur voor kerk, vereniging en pastorie
Plesmanstraat 64
Postbus 884, 3900 AW Veenendaal,
tel. 08385-11889

Voor AL uw:

boeken - bijbels - CD's
kantoorartikelen

Uw adres:

BOEKHUIS het KOMPAS
SCHERPENZEEL

Dorpsstraat 164, 03497-4355

**Bemiddeling
Kraam- en
Gezinszorg
Meijer (B.K.G.M.)**

Reeds velen maakten gebruik van de bemiddeling voor Kraam- en/of Gezinszorg.

Heeft u Kraam- of Gezinszorg nodig en u bezit geen TV, bel dan gerust.

**Bemiddeling Kraam-
en Gezinszorg Meijer**

Telefoon 02943 - 1145, mevr. J. Meijer.

VOOR BIJBELS
IN STATENVERTALING

**Bijbels in
handzaam
formaat**

Stevig gebonden, formaat 10 x 16 cm.
Achterin tien landkaartjes in kleurendruk
en een verklarende woordenlijst met 350
moeilijke woorden uit de Statenvertaling.

S20 zonder Psalmen en
Formulieren **f 25,00**

S21 met Psalmen en
Formulieren **f 31,00**

(voor scholen geldt een kortingsregeling)

In de boekhandel verkrijgbaar en in onze bijbeldepots.
Een uitgebreide folder wordt u op verzoek toegezonden.
Bestellingen zonder postzegel naar:

GEREFORMEERDE BIJBELSTICHTING

Antwoordnr. 2809, 4140 WB Leerdam, tel. 03451-10155